

Đề bài

Kể lại kỉ niệm
về quê hương đã
gắn bó với em ở
tuổi ấu thơ.

Bài làm

Nhắc về quê hương, nhà thơ Đỗ Trung Quân có viết:

Quê hương là chùm khế ngọt

Cho con trèo hái mỗi ngày

Quê hương là đường đi học

Con về rợp bướm vàng bay...

Còn đối với em cũng thế! Quê hương với bao kỉ niệm tuổi ấu thơ mãi đậm sâu và vang vọng, nó mãi mãi trong em với bao hình ảnh thân thương.

Đó là những buổi trưa hè, chúng em rủ nhau ra bờ sông Trà Khúc, ngắm nhìn trời mây soi mình xuống mặt nước gương trong. Trên dòng sông mênh mang ấy, chúng em tha hồ lặn hụp. Ôi! Nước sông trong lành, mát rượi, ai cũng thích. Có lúc em thậm hỏi: “Sông ơi! Sông bắt nguồn từ đâu mà dài và đẹp đến thế?”. Sông vẫn lặng lẽ, êm ả chảy. Thỉnh thoảng có những đám lục bình tím ngắt trôi theo dòng nước vô tư.

Rồi những chiều cuối xuân ấm áp, trên những thửa ruộng vừa gặt xong, chúng em rủ nhau thả diều. Nào là diều cánh bướm, diều cánh tiên, diều rồng nghiêng mình chao lượn. Gió nâng cánh diều lên, diều bay bổng giữa vòm trời cao vợi. Tâm hồn em bay cùng những cánh diều.

Xuân, hạ qua đi, mùa đông về nhưng em đâu chịu ở yên. Em cùng chú đi đánh giậm, úp cá, đơm tép, móc con cua bên vệ sông. Thật là sung sướng khi nhìn những chú cá hồn nhiên kéo nhau nằm gọn trong mẻ lưới, những chú cua rập rình trước cửa hang bị em tóm cổ. Và thú vị hơn nữa ở những ngày chủ nhật được ra đồng bắt dế. Những chú dế mon mơn, oai phong đứng trước cửa hang đã bị em bắt gọn. Trong lòng đất ấy, em nghe hơi nước thơm thơm, man mát, chúng đang rạo rức như muốn nói một điều: “Cánh đồng này đẹp lắm!”. Những lúc ấy, em thấy mình yêu quê hương hơn bao giờ hết.

Mùa mưa đi qua, ngày tết cổ truyền lại đến. Chúng em lại vui với cảnh vật giao mùa, nhất là những ngày giáp tết, vui thú nào hơn được đi chợ hoa với bố, đi chợ tết cùng mẹ. Ôi! Đủ thứ hoa quả, bánh mứt với sắc màu sắc sỡ. Các gian hàng áo quần, giày dép đủ loại, kẻ mua, người bán lon xon, chật ních. Hai bên lề đường, những bức tranh lợn gà, chuột, ếch được giải tiếp nối nhau. Đây đó, một vài cụ đồ nho cặm cụi viết thơ xuân, viết những câu đối đỏ trên bức sáo. Em mãi ngắm tranh, ngắm cảnh chợ tết mà quên cả mẹ bên lề đường đang đợi.

Thời gian đi qua, mỗi ngày em một lớn, nhiều hoạt động tiếp nối bên em, thế nhưng kỉ niệm về quê hương ở tuổi ấu thơ đã in dấu trong tâm hồn em. và có lẽ đây là kỉ niệm đẹp nhất ở thời niên thiếu.

Em yêu quê hương và những kỉ niệm ấy biết nhường nào.